

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์
ศึกษากรณี บริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด สรุปผลได้ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงานบริษัท อาซาฮิสมบรูณ์
อลูมิเนียม จำกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงานบริษัท อาซาฮิสมบรูณ์
อลูมิเนียม จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับเงินเดือน
ระดับการศึกษา ระดับชั้นในการทำงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และแผนกที่สังกัด

สมมติฐานการวิจัย

พนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา ระดับชั้นในการ
ทำงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และแผนกที่สังกัดแตกต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การ
แตกต่างกันทั้งรายด้านและโดยรวม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ พนักงาน บริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม
จำกัด สำนักงานบางบ่อ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะพนักงานที่อยู่ในระดับชั้น 1 ถึง
ระดับชั้น 6 จำนวน 302 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานบริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด สำนักงานบางบ่อ
อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เฉพาะพนักงานที่อยู่ในระดับชั้น 1 ถึงระดับชั้น 6 จำนวน 170
คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3
ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพนักงาน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับชั้น ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และสายงานที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อบรรยากาศองค์การของบริษัท อาชานีสมบูรณ์ อลูมิเนียม จำกัด ซึ่งใช้แบบมาตรวัดแบบ Likert's Scale แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ จำนวน 84 ข้อ

วิธีประมวลผลและการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้

1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานดังนี้

2.1 วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา ระดับชั้น ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและสายงาน โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ระดับการรับรู้บรรยากาศองค์การ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก		ข้อความเชิงลบ	
มากที่สุด	5 คะแนน	มากที่สุด	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	มาก	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน	น้อย	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	น้อยที่สุด	5 คะแนน

จากนั้นนำมาวิเคราะห์และแปลผลระดับการรับรู้บรรยากาศองค์การจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้ โดยผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาดและบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับมาก
ระดับค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับน้อย
ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างการรับรู้บรรยากาศองค์การเมื่อจำแนกตามปัจจัยลักษณะบุคคลต่างๆ ด้วยสถิติ t -test ระหว่างตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และค่า F -test ระหว่างตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์ศึกษากรณี บริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัดสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 การรับรู้บรรยากาศองค์การ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านมิติโครงสร้างองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านมิติความขัดแย้ง ด้านมิติมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน กับด้านมิติความเป็นหนึ่งเดียวในองค์การและการจรรงักกดีต่อกลุ่ม ด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ ด้านมิติความเสียงภัยและการรับความเสี่ยงภัย และด้านมิติการให้รางวัลและการลงโทษตามลำดับ

1) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติโครงสร้างองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หน่วยงานมีการแบ่งหน้าที่อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ หน่วยงานมีขั้นตอนการทำงานที่เหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างคล่องตัว และหน่วยงานมีการกระจายอำนาจตัดสินใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในระดับต่าง ๆ ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติโครงสร้างองค์การ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ หน่วยงานมีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงาน

2) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปฏิบัติงานโดยนำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้อย่างเต็มที่ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงาน ความพยายามเรียนรู้สิ่งต่างๆเพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ส่วนการรับรู้

บรรยากาศองค์การ ด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การมีอิสระในการตัดสินใจเรื่องงานที่รับผิดชอบ

3) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความสุขที่ได้รับจากการปฏิบัติงานในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ หน่วยงานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ ความผูกพันในหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน และการช่วยเหลือให้คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหา หรืออุปสรรคในการทำงานของหัวหน้า ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์การด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

4) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติการให้รางวัลและการลงโทษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หน่วยงานมีระเบียบการลงโทษพนักงานที่กระทำผิดอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ หน่วยงานมีคณะกรรมการพิจารณาความดี ความชอบ และการลงโทษ และหน่วยงานมีการลงโทษพนักงานที่ทำผิดระเบียบวินัย ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์การด้านมิติการให้รางวัลและการลงโทษ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมคุ้มค่ากับงานที่ปฏิบัติ

5) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติความขัดแย้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พนักงานในหน่วยงานต่างคนต่างทำงานในส่วนที่รับผิดชอบ เท่านั้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พนักงานในหน่วยงานรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน และพนักงานสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องงานกับหัวหน้าได้ ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์การด้านมิติความขัดแย้ง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ พนักงานสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากหัวหน้าได้

6) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พนักงานส่วนใหญ่ยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่หน่วยงานตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการทำงานเป็นเรื่องไม่ยากสำหรับพนักงานส่วนมาก และพนักงานในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามมาตรฐานที่หน่วยงานกำหนด ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์การด้านมิติมาตรฐานการปฏิบัติงาน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ หน่วยงานมีคู่มือมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงาน

7) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ด้านมิติความเป็นหนึ่งเดียวในองค์การและการจรรีกรักภักดีต่อกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความผูกพันกับหน่วยงานและไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลงไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พนักงานในหน่วยงานทุกคนร่วมมือทำงานเป็นอย่างดี และความรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้ทำงาน

ร่วมกับเพื่อนร่วมงาน ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์กร ด้านมิติความเป็นหนึ่งเดียวในองค์กรและการจงรักภักดีต่อกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ พนักงานในหน่วยงานเสียสละเวลาเพื่อส่วนรวม

8) การรับรู้บรรยากาศองค์กร ด้านมิติความเสียงภัยและการรับความเสี่ยงภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การคิดนอกกรอบเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำอย่างยิ่งในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความกล้าในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความถนัดของตนเองและความกล้าที่จะตัดสินใจในการปฏิบัติงานบางอย่าง ในงานที่รับผิดชอบ ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์กร ด้านมิติความเสียงภัยและการรับความเสี่ยงภัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานของท่าน โดยไม่ต้องขอคำปรึกษากับผู้อื่น และการแสดงความคิดเห็นที่ตรงข้ามกับหัวหน้ามีผลต่อความมั่นคงในหน้าที่การงาน

5.1.2 พนักงานเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้บรรยากาศองค์กร รายด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 พนักงานที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมิติโครงสร้างองค์กร ด้านมิติความขัดแย้ง ด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน และด้านมิติความเสียงภัยและการรับความเสี่ยงภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 พนักงานที่มีสถานภาพโสดกับสถานภาพสมรส มีการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5 พนักงาน ที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ มิติความขัดแย้ง และมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.6 พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมิติโครงสร้างองค์กรด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน ด้านมิติความเสียงภัยและการรับความเสี่ยงภัย และด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.7 พนักงานที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมิติความท้าทายและความ

รับผิดชอบ มิตិความเสี่ยงภัยและการรับความเสี่ยงภัย ด้านมิติโครงสร้างองค์กร และด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.8 พนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติไม่เกิน 5 ปีกับ 5 ปีขึ้นไป มีการรับรู้บรรยากาศองค์กรโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านมิติความอบอุ่นและการสนับสนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.7.9 พนักงานที่มีแผนกที่สังกัดต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มิติความอบอุ่นและการสนับสนุน และด้านมิติความขัดแย้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการรับรู้บรรยากาศองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์ศึกษากรณี บริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 จากการวิจัยเรื่องการรับรู้บรรยากาศองค์กร ตามความคิดเห็นของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์บริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด พบว่าพนักงานมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาการรับรู้บรรยากาศองค์กรรายด้าน พบว่า ในด้านมิติโครงสร้างองค์กร ด้านมิติความขัดแย้งมีค่าเฉลี่ยของการรับรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในหน่วยงานของบริษัท อาซาฮิสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด มีระบบการจัดการที่มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้กับผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติงานรู้หน้าที่และบทบาทของตนเองในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงทำให้พนักงานส่วนมากมีความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ระดับเห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เฟรดเดอริกสัน (Frederickson, 1974, อ้างถึงใน ชมัภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย, 2539, หน้า 19) ที่ได้กล่าวไว้ว่า บรรยากาศองค์กรที่มุ่งคนซึ่งประกอบด้วย การติดต่อสื่อสารชนิดเปิดการให้การสนับสนุนร่วมกันและการกระจายอำนาจ การตัดสินใจจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีของบุคลากร ส่วนการรับรู้บรรยากาศองค์กรในด้านมิติความท้าทายและความรับผิดชอบ มิติความอบอุ่นและการสนับสนุน มิติการให้รางวัลและการลงโทษ มิติมาตรฐานการปฏิบัติงาน มิติความเป็นหนึ่งเดียวในองค์กรและการจรรีภักดีต่อกลุ่ม มิติความเสี่ยงภัยและการรับความเสี่ยงภัย มีค่าเฉลี่ยการรับรู้บรรยากาศองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมัภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย (2539, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษายบรรยากาศองค์กรของกรมส่งเสริมการเกษตรและศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

บรรยากาศองค์การ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าข้าราชการกรมส่งเสริมการเกษตรส่วนใหญ่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศองค์การในระดับปานกลาง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในมิติทั้งหมดที่พนักงานมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางนั้นเป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด ทักษะ ประสิทธิภาพ ตลอดจนสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ ดังที่สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2524, หน้า 80) ที่กล่าวว่า ความต้องการ ประสิทธิภาพ การเตรียมตัวไว้ก่อน บุคลิกภาพ ทักษะ ตำแหน่งทางสังคม วัฒนธรรม และสภาพทางอารมณ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและความพอใจของบุคลากรในองค์การ จากการศึกษาของลิทวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968, p.85) พบว่าองค์การที่มีบรรยากาศในการบริหารงานแบบใช้อำนาจ กล่าวคืออำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ส่วนกลาง บุคลากรในองค์การต้องปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด บรรยากาศอย่างนี้จะให้ผลผลิตต่ำ บุคลากรในองค์การมีความรู้สึกไม่พอใจในงาน ไม่เกิดความริเริ่ม และมีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์ต่อกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ส่วนในองค์การที่มีบรรยากาศการร่วมประสานสัมพันธ์และเน้นความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในหมู่สมาชิกขององค์การ สภาพบรรยากาศองค์การที่มุ่งการประสานสัมพันธ์ดังกล่าว จะมีผลทำให้บุคลากรในองค์การเกิดความพึงพอใจในงาน มีทัศนคติที่ดีต่อบุคลากรในองค์การ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ผลงานยังอยู่ในระดับต่ำ และในองค์การที่มีบรรยากาศมุ่งผลสำเร็จงาน กล่าวคือ มุ่งเน้นความสำเร็จของงาน บุคลากรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีผลผลิตสูง ซึ่งบรรยากาศองค์การแบบดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคลากรในองค์การเกิดความพึงพอใจในงานทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศองค์การของพนักงาน พบว่าพนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับเงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และแผนกที่สังกัดต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าพนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรมรถยนต์บริษัท อาซาฮีสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด ส่วนมากจะเป็นพนักงานที่มีอายุ ระดับเงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกัน คือ มีอายุไม่เกิน 30 ปี ระดับเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีระยะเวลาในการปฏิบัติไม่เกิน 5 ปี อีกทั้งส่วนมากมีสถานภาพโสดและเป็นพนักงานเพศชาย ซึ่งพนักงานส่วนมากนั้นจะปฏิบัติงานในลักษณะงานผลิต ซึ่งจากข้อมูลของพนักงานทั้งข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลลักษณะงานที่ปฏิบัติที่มีความใกล้เคียงกัน จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้พนักงาน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของเรื่องศักดิ์ วิทวัสการเวช (2542, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ของพนักงานบริษัทเทเลคอมเอเชียคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ต่อบรรยากาศองค์การและทัศนคติของพนักงานต่อการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานไม่มีผลต่อการรับรู้บรรยากาศองค์การ พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุด

และที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของสิทธิโชค วรรณสันติ กุล (2524, หน้า 80) ได้กล่าวว่าตำแหน่งทางสังคม (Social position) และบทบาททำให้คนเรารู้สึกต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งระดับการศึกษาสูงสุดและระดับชั้นที่สังกัดของพนักงาน นั้นเป็นปัจจัยทางด้านตำแหน่งทางสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออร์เพน (Orpen, 1994, p.76) ที่ได้ศึกษาการรับรู้บรรยากาศองค์การที่มีผลต่อทัศนคติของพนักงาน โดยทำการศึกษากับพนักงาน จำนวน 119 คน ในธุรกิจด้านการให้บริการการเงิน ผลการวิจัยพบว่าระดับตำแหน่งงานของคนในองค์การมีผลต่อการรับรู้บรรยากาศองค์การแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่ามีการรับรู้บรรยากาศองค์การดีกว่า และมีความพึงพอใจและทัศนคติต่องานเป็นไปในทางบวก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวรรณ กิติเวชกุล (2539, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องบรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการ ศึกษากรณีกรมชลประทานที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ระดับตำแหน่งทางการบริหาร มีผลทำให้ข้าราชการกรมชลประทาน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับบรรยากาศองค์การของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมรถยนต์ บริษัท อาซาฮีสมบรูณ์ อลูมิเนียม จำกัด พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศองค์การ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษา และมีระดับชั้นที่ต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์การแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานขององค์การและการบริหารงานทรัพยากรบุคคลขององค์การได้ดังนี้

1) บรรยากาศองค์การ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยในมิติโครงสร้างองค์การและมิติความขัดแย้งนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนในมิติอื่น ๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น ประกอบด้วย

(1) มิติด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ควรมีการมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคคลและตำแหน่งงานที่ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานของพนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(2) มิติด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ควรมีการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้พนักงานที่มีผลงานหรือปฏิบัติงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น นอกจากนี้ควรมีการสนับสนุนให้พนักงานได้รับการฝึกอบรมพัฒนาหรือได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เพื่อที่จะได้นำความรู้กลับมาพัฒนากระบวนการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

(3) มิติการให้รางวัลและการลงโทษ ควรมีการให้ขวัญและกำลังใจสำหรับพนักงานที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งของ เงินพิเศษ ใบประกาศเกียรติคุณ เพื่อกระตุ้นให้พนักงานมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

(4) มิติมาตรฐานการปฏิบัติงาน หน่วยงานควรให้ความสำคัญและสร้างความตระหนักให้กับพนักงานในเรื่องมาตรฐานการปฏิบัติงาน รวมทั้งสร้างทัศนคติที่ดีให้พนักงาน ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานเกิดจิตสำนึกในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย

(5) มิติความเป็นหนึ่งเดียวในองค์กรและการจรรีกรักภักดีต่อกลุ่ม ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานเกิดความรักและสามัคคีทั้งในหน่วยงานเดียวกันและระหว่างหน่วยงาน เช่น การแข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ การอบรมสัมมนาาร่วมกันนอกสถานที่ การจัดเลี้ยงสังสรรค์

(6) มิติความเสี่ยงภัยและการรับความเสี่ยง ภัย ควรส่งเสริมให้พนักงานมีความกล้าแสดงออกในด้านความคิด รวมทั้งส่งเสริมให้พนักงานกล้าที่จะคิดในสิ่งใหม่ๆ เช่น คิดวิธีการปฏิบัติงานใหม่ๆ ที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรหากิจกรรมหรือสิ่งที่ทำทลายความสามารถให้พนักงานได้ฝึกปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้เกิดบรรยากาศในการทำงานมากยิ่งขึ้น

2) พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรแตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในระดับอนุปริญาญามีการรับรู้บรรยากาศองค์กรน้อยกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมหรือพัฒนาพนักงานในเรื่องบรรยากาศองค์กรสำหรับพนักงานที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในระดับอนุปริญาญ

3) พนักงานที่มีระดับชั้นที่ต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรแตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีระดับชั้นที่สูงจะมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรดีกว่าพนักงานที่มีระดับชั้นที่ต่ำกว่า ทั้งนี้พนักงานที่มีระดับชั้นที่ต่ำส่วนมากจะเป็นพนักงานใหม่ที่มิระยะการปฏิบัติงานน้อย ดังนั้นจึงอาจขาดการรับรู้ในเรื่องบรรยากาศองค์กร จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องให้พนักงานในกลุ่มนี้เกิดการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบรรยากาศองค์กร โดยอาจจัดอบรมสัมมนาารวมทั้งให้ความรู้เพื่อให้พนักงานมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตนในการทำงานให้สอดคล้องกับบรรยากาศองค์กร ซึ่งจะส่งผลในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการรับรู้บรรยากาศองค์การ เช่น ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมองค์การ บุคลิกภาพ เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับบรรยากาศองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของพนักงาน เพื่อนำผลมาพัฒนาบุคลากรและองค์การ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราชนครินทร์